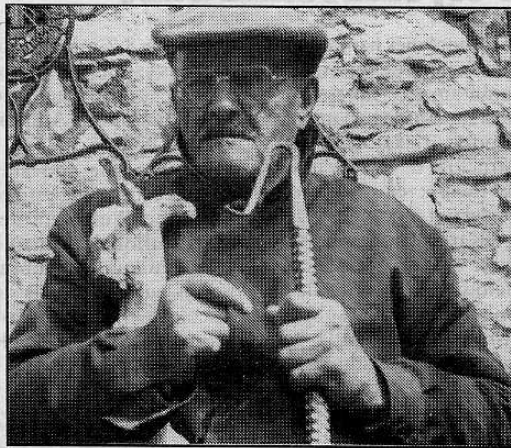

Nange, el senyor dels bastons

■ Josep Ginesta, conegut popularment com el Nange CARLES PONT

CARLES PONT

Josep Ginesta, conegut popularment com el Nange, té 81 anys i des de sempre ha viscut al nucli de Pedra, un petit agregat de la zona de la Batllia. Viu acompanyat del seu gos i de tant en tant rep la visita dels seus nebots. Abans havia fet de pastor, amb el ramat amunt i avall, però ara es dedica a fer bastons i treballa la fusta. A més a més, també s'encarrega de mantenir les instal·lacions de l'església de Pedra i de la casa de colònies, molt freqüentades, sobretot a l'estiu.

—Quina ha estat la seva ocupació al llarg de la seva vida?

—De petit vaig treballar a casa fent de pagès. Més endavant vaig treballar de vaquer a la muntanya i, gairebé la resta de la meua vida, he estat fent de pastor. Han estat quaranta anys camina que caminàràs.

—Tinc entès que durant l'hivern havíeu de marxar de la comarca?

—Sí, cap al mes d'octubre tots els pastors d'aquestes contrades marxaven cap a terres més calentes. Aquí feia massa fred i no era bo per als animals, ni per a mi. Primer anàvem a la fira de Lleida i, després, cap a l'Empordà, o cap al camp de Tarragona a passar l'hivern amb el ramat.

—Com eren aquests viatges?

—Generalment, per anar cap a Figueres tardàvem aproximadament dotze o quinze dies. I si ens desplaçaven cap a Tarragona hi estàvem uns quants dies més. Això sí, sempre hi anàvem a peu, era el nostre mitjà de

«Per anar cap a Figueres tardàvem dotze o quinze dies. I si ens desplaçaven cap a Tarragona, n'hi estàvem uns quants més. Això sí, sempre hi anàvem a peu»

transport.

—Com va començar a treballar la fusta?

—Durant el temps que vaig ser pastor només em feia el meu propi bastó, i quan em vaig vendre tot el ramat i em vaig jubilar va ser quan vaig engrescar-me a fer bastons. Ara, però, no m'hi dedico gaire, ja se sap que quan s'arriba a certa edat...

—Ven els articles que fa o els que feia?

—Sí, fins ara sí, que els venia, i de vegades fins i tot la gent venia a comprar-me'ls, i de vegades els exposava a la fira de Sant Llorenç a Bellver de Cerdanya. Era força bonic i engrescador.

—Ja fa anys que volta per aquests indrets, troba que la Cerdanya ha canviat amb l'afluència turística i amb l'obertura del túnel del Cadí, o bé ho veu igual que abans?

—A mi, ja m'agrada que tinguem turistes, però el que no vull és que em facin malbé la natura que tant m'estimo. Durant els caps de setmana, i sobretot a l'època d'estiu, tinc visites sempre dels turistes que tenen la seva segona residència aquí a Pedra i de les rodalies. Els que venen a la casa de colònies sempre acostumen a fer-me regals, i els pagesos, de vegades, criden per l'afluència turística, però crec que és un bon recurs per a la nostra economia.

Informa Carles Pont.